

Sygn. akt III U 264/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2016r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2016r. w S.

sprawy **W. S.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wypłatę odsetek

w związku z odwołaniem W. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 6 maja 2016 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje W. S. prawo do odsetek od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. od każdej raty przyznanej mu emerytury od dnia 18 kwietnia 2015r.

Sygn. akt III U 264/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 06.05.2016r. ustalił wysokość emerytury W. S. i podjął jej wypłatę.

W odwołaniu od tej decyzji W. S. zarzucił jej brak wyliczenia odsetek od wypłaty rat zaległej emerytury. Podał, iż podczas ogłoszenia wyroku na rozprawie w Sądzie Apelacyjnym w Białymstoku, która odbyła się w dniu 30.03.2016r. Sąd wskazał o przysługującym mu prawie do emerytury z dniem (...) tj. z dniem ukończenia przez niego 60 lat życia oraz przyznaniu mu tej emerytury z dniem 01.05.2015r., tj. z dniem rozwiązania przez niego stosunku pracy wraz z należnymi mu od dnia przyznania emerytury ustawowymi odsetkami.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, iż zaskarżoną decyzję podjął wypłatę emerytury od 01.05.2015r. tj. od miesiąca, w którym ustał stosunek pracy.

Decyzją zaś z dnia 24.04.2016r. wykonując wyrok Sądu z dnia 13.08.2015r. przyznał emeryturę na podstawie art. 184 ustawy od 18.04.2015r. tj. od daty określonej wyrokiem sądu.

Organ rentowy wskazał też, że zgodnie z art. 118 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. z 2015r. poz. 748) wydaje decyzję w ciągu 30 dni od wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Przy ponownym ustaleniu wysokości świadczenia wypłata następuje w najbliższym terminie płatności, albo w następnym terminie płatności, jeżeli okres między datą wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji, a najbliższym terminem płatności jest krótszy niż 30 dni. W razie ustalenia prawa do świadczenia lub jego wysokości orzeczeniem organu odwoławczego za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uważa się również dzień wpływu prawomocnego orzeczenia organu odwoławczego, jeżeli organ rentowy nie ponosi odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Organ odwoławczy, wydając decyzję, stwierdza odpowiedzialność organu rentowego.

Sąd Okręgowy w Suwałkach wyrokiem z dnia 13.08.2015r. przyznał prawo do emerytury od dnia 18.04.2015r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyrokiem z dnia 30.03.2016r. oddalił apelację organu rentowego. Decyzją z dnia 26.04.2016r. organ rentowy wykonał wyrok Sądu. Sąd w wyroku nie orzekł o odpowiedzialności organu rentowego za opóźnienie w ustaleniu prawa do świadczenia.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie było uzasadnione.

Na podstawie bowiem dokumentacji zgromadzonej w aktach rentowych należało uznać, iż organ rentowy miał podstawy do przyznania odwołującemu się prawa do emerytury od dnia 18.04.2015r. Istniały bowiem przesłanki do przyznania odwołującemu się tego prawa.

Kwestia sporu w sprawie sprowadzała się jedynie do tego czy odwołujący się posiadał 15 lat pracy w szczególnych warunkach, gdyż pozostałe do przyznania wcześniejszej emerytury niewątpliwie spełniał. Uznać jednak w sprawie należało, że i 15 lat pracy w szczególnych warunkach odwołujący się posiadał. Na tą okoliczność odwołujący się złożył przeciw organowi rentowemu świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Do złożenia takiego świadectwa pracy odwołujący się był zobowiązany rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11.10.2011r. w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011r., nr 237, poz. 1412). Wykonał więc to zobowiązanie i żadnych innym dokumentów składać nie musiał. Jeżeli zatem organ rentowy miał wątpliwości czy wskazana w tym świadectwie praca maszynisty równiarki stanowiła pracę w szczególnych warunkach mógł sam przeprowadzić stosowne dochodzenie i ustalić rzeczywisty stan rzeczy. Tego jednak zaniechał podając, że odmowa uwzględnienia tego okresu do stażu pracy w warunkach szczególnych, była uzasadniona brakiem zapisu w powołanym załączniku do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r., z którego wynikałoby wprost, iż maszynista równiarki wykonywał pracę w szczególnych warunkach. Wskazywał również na błąd formalny w świadectwie pracy w szczególnych warunkach, w którym nie został przytoczony punkt rozporządzenia resortowego, stanowiący, iż właśnie maszynista równiarki wykonywał pracę w warunkach szczególnych. Tymczasem z załączonego już przed organem rentowym opisu technicznego ze zdjęciem jednoznacznie wynikało, że równiarka stanowi ciężki sprzęt drogowy i praca na niej w charakterze jej maszynisty stanowi pracę w szczególnych warunkach (Wykaz A, Dział V, poz. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz. 43 ze zm.) (prace maszynistów ciężkich maszyn budowlanych i drogowych). Nie ma przy tym znaczenia w tym względzie zarządzenie resortowe, które ma jedynie charakter interpretacyjny, pomocniczy. Dla ustalenia bowiem, co podkreśliły w uzasadnieniach wyroków Sąd Okręgowy i Sąd Apelacyjny, że dana osoba pracowała w szczególnych warunkach konieczne jest przyporządkowanie rodzaju wykonywanej pracy do którejś z prac wymienionych w wykazach rozporządzenia z dnia 07.02.1983r. Istniały więc podstawy do przyznania już przez organ rentowy prawa do emerytury dla W. S., co jednoznacznie wynikało z ustaleń obu tych Sądów. Nie było bowiem uzasadnionego powodu, aby negować wystawione odwołującemu się świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Skoro je zaś organ rentowy zakwestionował i zaniechał sam stosownego wyjaśnienia charakteru wykonywanej przez odwołującego się pracy musi ponieść tego konsekwencje

i zapłacić od każdej raty stosowne odsetki. W sprawie bowiem nie można mówić, że nie ponosi on odpowiedzialności za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Brak też rozstrzygnięcia Sądów o odpowiedzialności organu rentowego w nieustaleniu prawa do emerytury nie może pozbawiać odwołującego się należnych praw do odsetek. Wskazać mianowicie należy, że celem wskazanego art. 118 powołanej ustawy jest skrócenie postępowania administracyjnego i sądowego. Wykonując wyrok Sądu o przyznaniu prawa do świadczenia lub jego wysokości, organ rentowy zobowiązany od razu będzie do wypłaty odsetek na mocy stwierdzenia jego odpowiedzialności przez sąd bez potrzeby powtarzania postępowania administracyjnego i ewentualnie sądowego (tak też np. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z 16.11.2012r. III AUa 1563/12, LEX 1236172). W przypadku więc braku stwierdzenia przez Sąd o odpowiedzialności organu rentowego w nieustaleniu prawa kwestię tą można rozstrzygnąć w odrębnym postępowaniu. Nie dochodzi bowiem do powagi rzeczy osądzonej.

Mając zatem to wszystko na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w wyroku.

PW/ws